

Ad virum Clariß.

JACOBUM COCERTUM

*cum
Scanderbegum*

suum ederet.

BEnè fit tibi COCERTE, benè Musis tuis
Illis politis per quam & elegantibus,
Heroa quæ potentem & invictum Duceo,
Nobis redonant, asseruntq; à livida
Oblivione carminis docti modis,
Exemplum in ingens cuncta quod discat dies,
Et quotquot armis expetunt celsum sibi
Decus parare nec tacendam posteris.
Leves amores, furtæ noctium, & genas
Roseæ puellæ pangere arguto sono,
Et ducere aures noxiâ dulcedine,
Vix res honesti carminis facta inclita
Mandare chartis, & virorum ingentium
Sonare laudes, unde magnanimus vigor
Et celsa virtus, nulla quam vis atterat,
Nullus furor fatiget innixam sibi,
Infuscat animis, hoc opus verissimum est
Vatis perennis, qualis Andini tonat
Furor sacer Maronis, aut qualis pater
Mæonius antè solvit os dignum Dijs,
Venamq; rupit, unde non tantum fluunt
Latices beati carminum potentium,
Sed universa verius sapientia
Fantes inundent uberi facundiâ.
NISI UTILE EST, QVOD AGIMOS, OMNIS LAUS PERIT.

Augustus Buchnerus.

CAR-